திருச்சிற்றம்பலம்

கருத்தோடு

நிலைப்படித்தார் ஊருக்

தோடுவேச்சுனாட்டுங்

தேனமுதே

சித்தாந்தத்தேன்

தேனமுது.

R. Shanmukha
Mudaliar,
SALEM

[All Rights Reserved.]

1 SEP 1907
MADRAS

V. T. Press, Salem

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
14 SEP 1907
253
MA[illegible]
2
3 07

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தத்தேன்.

நூதன அரிய அநுபவநூல்.
சர்வசமய சோபானம், சமரசம்.
சைவசித்தாந்தப் பிரசங்க பொக்கிஷம்.
சரியை கிரியா யோக ஞானசாதன உண்மை விளக்கம்.

சேலம்

தொண்டைமண்டல சைவ வேளாளர்
ஹர. ஷண்முகமுதலியாரால்
மெய்யன்பாளருக்காக
இயற்றி
வெளியிடப்பட்டது.

முதல் பதிப்பு:—1000-பிரதிகள்.

1907-ஹு மேமீ.

[கலிஹு 5009]

Copyright reserved and registered.

சிறப்புப்பாயிரம்.

(1) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலூகா சேற்றூர் சம்ஸ்தான வித்வான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
முகவூர் இராமசாமிக் கவிராயரவர்களியற்றிய செய்யுட்கள் :—

வல்லார்த னப்பெண்க ளாசைபொன் னாசைமண் ணாசையென்ற
வெல்லாம் பொருந்திமுக் குற்றமுள் ளார்க்குமின் சேலமென்றுஞ்
சில்லா கணக்கர் தெருஹரா சண்முக நேசன்செய்த
மல்லார்சித் தாந்த நறவுண்ணில் வீடு வழங்கிடுமே. (1)

வன்றூல மேழினின்றும் வாயுவிலைகாய் சருகருந்தி மனத்த கப்பற்
றொன்றுமின்றித் தவஞ்செய்தொரு வீட்டினுக்குப் படிக்கெல்லா
[முழைக்கவேண்டா
நன்றாகுங் கங்கைகுலத் துதித்தஹர சண்முகமா னவாற் சொன்ன
குன்றாத சித்தாந்தத் தேனுற்சா யுச்சியங்கை கூடுந் தானே. (2)

---

(2) மகா-ள-ள-ஸ்ரீ J. M. நல்லசாமி பிள்ளையவர்கள் B. A. B. L.,
District Münsif, Cuddalore. (24-7-07).

சாரமா யுள்ளநற் சைவசித் தாந்த[illegible]தன்
பார்புகழுஞ் சண்முகப் பாவலன்மற்—றோர்மதநூல்
வெட்க வினிதின் [illegible]ழுந் தேயனுப்ப
வுட்கொண்டே னானு முவந்து.

---

(3) சித்தாந்தசரபம்-அஷ்டாவதானம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ பூவை-கலியாண சுந்தர
முதலியாரவர்கள், சென்னை, (12—8—1907).

முத்தாந்தத் தோங்கு முதலவ னுடன்றோபச்
சித்தாந்தத் தேனெனுநூற் செய்திட்டான்—சுத்தாந்த
நன்னிலையி லேயிருந்து நற்சிவத்தைப் பூசிக்குந்
தன்னிகரிற் சண்முகவேள் தான்.

---

(4) மதுரை விவேகபானுப் பத்திராதிபர் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ மு. ரா. கந்தசாமிக் கவிராயரவர்கள். (15—8—1907) :—

அளியாலே மலராகமுற் றெழுமதுவாய்க் கேயினிமை யாக்கா நிற்கும்
ஒளியாருஞ் சண்முகவே ளளியாலே மலரகமுற் றோங்கி யிங்ஙன்
வெளியாகுஞ் சித்தாந்தத் தேன்மனம்வாய் செவிக்கினிமை விளைத்துப் [பின்னர்
விளியாத கதியினைய மேவுவிக்கு மிவற்றிலெது விரும்பற் பாற்றே.

—:0:—

இன்னூற்பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பிழை.	திருத்தம்.
8	அக்கினி திராவகம்.	அக்கினித்திராவகம்.
14 (கீழ்)	"பாஞ்சராத்திரியாகி(6)"	—ஏனைய ஆஸ்திக மதங்களெல்லாம் இந்த 6-வது சமயத்திலடங்கும், ஆனால், 'பேர்', ஆசாரம் வேறு; அவ்வேனைய மதத்தாரெவ்வொருவனும் யதார்த்த பாஞ்சராத்திரிபோலக் 'கொல்லாமை' யாதிவிரதம் பூண்டுவருவான் என்பது கதியேற்ற சோபானக்கிரமநிச்சயமாம். உற்றுநோக்குங்கால், இந்த ஆறு புறச் சமயங்களுள் உலகத்துள்ள எல்லாப் புறச்சமயங்களும் அடங்கும். தமிழ் வேதங் கூறுகின்றது :—

"விரிவிலா வறிவினார்கள் வேறொரு சமயஞ் செய்து
எரிவினாற் சொன்னா ரேனு மெம்பிராற் கேற்ற தாகும்
பரிவினாற் பெரியோ ரேத்தும் பெருவேளூர் பற்றி னானை *
மருவிநான் வாழ்த்தி யுய்யும் வகையது நினைக்கின்றேனே".

—திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

* சுவாமி பெயர்—பிரியாத நாதர்.

L. V. PRESS, SALEM.

உ

நூன்முகம்.

இப்பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே நம்முக்கட் கடவுளார், தம்மாணையால், அவர் திருக்கருணை விளையாட்டினுட்கருத்தை நாம் உணர்ந்துய்யும்படிக்கு, நமக்கு முக்கண்ணறிவு நிகழ்த்தியுள்ளார் :—'சுருதி, யுக்தி, அநுபவம்'. இக் கலியுக வையாயிரத்தில் 'யுக்தி யநுபவம்' இவ்விரண்டு சாதனங்களையே ஆன்மாக்கள் பலர் கைப்பற்றியுள்ளார்.

2. ஆகலின், யுக்தி யநுபவத்துக்குமிசைந்த, நமது வைதிக சைவசித்தாந்ததின் றத்துவபோத முதலிய சிவஞான வுண்மையை யாங்கிலத்தில் 'சித்தாந்த' மெனப் பெயரமைத்து, நம்[illegible]ரூர் ஸ்ரீ நடராஜப்பெருமான் திருவருட்படிக்கு வெளியிட்டுள்ளேன். இதை யுணர்ந்த ஆங்கிலப்பயிற்சியில்லாத சில பெரியோர் அச்சித்தாந்தத்திலமைந்த 'யுக்தி', 'யநுபவ' விரகசியங்களைத் தமிழிலும் விளக்கும்படிக்குக் கோரியபடியே சூசனையாக வென் புல்லறிவுக்கெட்டிய வண்ணம் திருவருட் சகாயத்தால் இதை வெளியிட்டனன்.

"சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்தம் வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்தம் வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே".—'திருமந்திரம்.'

3. பேரறிவுடைய சிவஞானிகளுக்கு இந்நூலிற் பிறக்குங் கேள்விகளியாவும் எனக்குத்தபாற் சீட்டில் தெரிவித்தால் நான் உடனே பதில் சமாதானமெழுதித் தெளியச் சித்தமாயிருக்கின்றேன்.

சேலம்,
25-7-06.

அடியேன்,
ஹர. ஷண்முகம்.

இந்நூலாசிரியரின் ஏனைய நூல்கள்.

1. மேற்கூறிய ஆங்கில 'சித்தாந்தம்' பிரதி ஒன்றுக்கு V. P. தபால் செலவின்றி ஒரு ரூபாய் விலை.
2. வேதாந்த சித்தாந்த சமரச ஞானக்கும்மி.
3. திருத்தொண்டர் திருநாம வெண்பா.
4. பஞ்சலிங்க பஞ்சக்கிருத்தியம்.
5. திருவண்ணாமலை வெண்பா (இதில் உள்ளது.)

2, 3, 4, செலவாய் விட்டன. வேண்டினல் 2-வது பதிப்பு அச்சிடப்படும்

"பூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற் றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே."
—என்னுடைய ஸ்ரீதாயுமான சுவாமிகள்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

மூர்த்தி (ஹாரன்.)

பஞ்சின் மெல்லடி பாவையோர் பங்கினன்
பஞ்சக் கிருத்தியம் பகரக் கேண்மின்
கேண்மின் பஞ்சக் கிருத்தியங் கேடில
நாண்மலர் கொண்டர்ச் சனைபுரிந் திடவே.
திடமா மூர்த்தஞ் செப்ப நித்தியமாம்
படவே சுத்த தத்துவக் கண்ணே
கண்ணு (1) லிங்கோத் பவமிப் பிராணிகள்
நண்ணநிலைத்தது (2) சுகாசன மிளமைக்
கிளமையின் மணத்துக் கிசைந்த (3) துமாசகம்
பிளையிற் (4) கல்யாண சுந்தரம் புணர்ச்சி
புணர்ச்சியின் மோகவி சாரத்துக் கென்றே
புணர்ந்த (5) தர்த்தநா ரீசுரம் பிள்ளைகள்
பிள்ளை கந்தர்சேர் (6) சோமாஸ் கந்தமாங்
கொள்ளும் போகத்துக் கேந்த வரிசக்ரம்
(7) சக்ரப்ர தான மரிபோக மூட்ட
(8) திரிமூர்த்தி யூட்டுமுன் னவத்தை சாக்ராதி
சாக்ர (9) கேச வார்த்தஞ் சத்திநி பாதம்
நோக்கு (10) தக்ஷிணாமுக நுகர்த்துப தேசம்
உப (11) பிட் சாடன முயர்ஞானி யாறுதல்
விபு (12) கங் காளம் ஞானிவை ராக்கியம்
வைராக்கிய நிராசை வசி (13) காம தகனம்
செயிரறு (14) காலாரம் மாரந் திடம்பெற
திட (15) சலந் தரவதங் கோபஞ்சிலந் திட
கெடு (16) திரி புராந்தக முக்குணங் கேடுற
கேடிற் (17) சரப மாயை கன்மம்போம்
கூடியவாணவங்குலை (18) நீல கண்டம்

அகண்டத் (19) திரி பாத மாஞ்சரியா யோகம்
வெகுண்டி (20) லேகபாதம் விளைசிவ ஞானம்
ஞான (21) பைரவ நவிற் பந்த ரீக்கம்
மானவி (22) ருஷ பாரூடம் பிர சாதம்
பிறப்பிறப் பறுக்கும் பிறைச் (23) சந்திர சேகரம்
பிறப்பி லானந்தப் (24) பேணு நடராஜம்
(25) கங்கா தரயோ [illegible]ல்குசுக வாரி
விடும்விடும் பவமே [illegible]மலனே வெளியாம்
வெளியா மொளியா [illegible] நித்தியம்
களியா மொளியாங் [illegible]ண்ணு தனித்[illegible]
சிவசிவ சிவசிவ [illegible] சிவாய
சிவாய சிவாய [illegible]வாய போற்றி.

குறிப்பு:—கணேசமூர்த்தம் 1-வது மூர்த்தத்திலடங்கும்.

ஞானநிலை மோனவொளி நலஞ்சிறந்த மூர்த்திகளா
யானநிலை யறியாதா ரவனிநிலை யறியாரே
உளனநிலை யுள்கிறு ளேறைாந்து *நாலைந்தில்
ஆனநிலை யணியணியா யரசிவனைக்கண்டேனே.

*மேற்கூறிய சிவலிங்கமுதலிய, இருபத்தைந்து (5+20) அனுசிமூர்த்தங்கள்.

தலம் (அயன்).

அண்ணு மலைவிருத் தாசல மாரூ ராங்காசி
பண்ணுர் மதுரைசீ காளத்தி சைலம் பார்காஞ்சி
விண்ணுர் கோயிலா லங்காடு மருதூர் விருகும்பம்
நண்ணேர் குடமூக்கு சேதுகே தாரங்க ணஞ்சிவமே.

(இவைகள் முதலிய எல்லாத் தலங்களும்.)

தீர்த்தம் (ஹரி)

தலந்தே [illegible]ரும் தீர்த்தமாய்த் தரித்திந்த மண்ணுலகின்
மலந்தீர மானிடர்க ளீராதி மாதேவர்
நலந்தேரத் திருவருளை நண்ணியே நலமாகப்
பலந்தாரு விண்டுவே பரமனே யரிபோற்றி.

—'சிவானுபவம்.'

௨

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தத்தேன்.

சரியை.

" தேக மிந்திரியஞ் சிந்தைநீ யேகமாய்ப்
போகமாவது புண்ணிய [illegible]
ஆக மூன்றையு [illegible] விடும்வரை
யோகங் கிரியை சரிதை யுனைவிடா."

கருத்து.

1. தேகம், இந்திபம் சிந்தையாகிய நங்கருமேந்திரியங்களும் ஞானேந்திரியங்களும் சித்தமாதியந்தக்கரணங்களும் :—அதாவது நங்கருவிகரணங்கள் நாம் ஒரு செய்கை செய்யும்போது ஒருங்கே தொழிற்படுகின்றன. இகச்செய்கையிலும் பரசசெய்கையிலும் ஒரு வழியே யியலுந்தன்மையுடையனவாம். இகச்செய்கையில் விரிந்து சேட்டிக்கின்றன. பரச்செய்கையில், குவிந்து ஒடுங்கிச்செலுத்துகின்றன.

2. இத்தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் நமக்கெவ்வாறுண்டாயின? நாமேயெடுத்துக்கொண்டவைகளா? ஒரு ஆக்கியோனாற் படைக்கப்பட்டனவா? ஒருவனாற் படைக்கப்பட்டனவாயின் படைத்த காரணமியாது? நாமேயெடுத்துக்கொண்டிருந்தால் நந்தேகாதிகள் நிலைபெறுதற் குறுதிக்காரணமாகிய சூரிய சந்திராதிகளையும் அவைகளின் தொழிற்பாடு முறைமைகளையும் ஏற்படுத்தியதார்? நாமா? வேறொருவவ்லனா? நாமே யெனின்பொருந்தாது; அவைகள் நமதாணையினில்லாமையுந்தவிர, அவைகளின் மூலப்பகுதி விவரணம் ஒருங்கே நமக்குப்புலப்படவில்லையாகலின். சூரிய சந்திராளில்லாவிடில் நம் வாழ்வு நிலைபெறாது, ந[illegible]க்காது. சூரிய சந்திராள் நம்மாலேற்பட்டிலனவாய்க்கண்டோம். நம[illegible]ாகவே நந்தேகாதி நிலைபெறற்கு ஏற்படுத்த[illegible]பட்டதுங்கண்டோம், ஆக[illegible] நந்தேகாதிபோகங்களை[illegible] வக்கியோன் வேறொருவன். அவன்றான் பரம்பொருளாகிய எல்லாம் வல்லநல்லசித்தன் கருணாநிதி, சர்வஞ்ஞன். இவன் நந்தேகாதி பிரபஞ்சம் கொடுத்தது எற்றுக்கு? நம்மாணவமலமாகிய அனாதிமலத்தைத் தொலைத்தற்பொருட்டு அனாதியிலுள்ள மாயையினின்று பிரபஞ்ச சாதனத்தைக்கொடுத்து (அழுக்குகொண்டு அழுக்கு நீக்குமாறு இத்தேகத்தைக்கொண்டு) நம்மாணவ அழுக்

ணைங்கி முத்தியளிக்கின்றான். 'அநாதியில்' என்பது 'ஆதி' யென்னுங் குறியோற்பத்தியாங் 'கால' தத்துவமுண்டாக்கப்பட்டில்லாத நிலையில் எனப் பொருள்படும்.

"பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாச மனாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கிற்பசு பாசநில் லாவே" —திருமந்திரம்.

3. ஆகலின் இகபோகத்தைக் கொண்டு நங்கருமத்தை யொழித்துப் பரிபாகமடைந்து சிவத்தைப்பணி முத்தியடையக் கடவோமியாம். அதாவது நந்தேகாதி கருவிகளைக்கொண்டு இகபோகமருந்தி அவைகளைப் பரபோகவழியிற்செலுத்தி சிவார்ப்பிதஞ்செய்து சிவத்துவானந்தம் பெறுவது நமது கடமையேயாம். இது சுருதியுக்தியநுபவச்சம்மதம். இகபோகத்தைக்கொண்டு கன்ம முடித்தபின் பரபோகத்தைக்கொண்டு முத்தியுறுதல் வேண்டும். இவ்விருபோகங்கள நிறைவேற நந்தேகம் (தூல, சூக்கும, காரணம்) இன்றியமையாக் கருவியேயாம். நந்தேகமுள்ளளவும் அதாவது நங்கருவி கரணச்சேட்டைகளுள்ளளவும் இகபோகமாகிய பிராரப்தம் நடக்கும். நம்பிராரப்த கருமத்தை நாம் நுகரும்போதே பரபோகமார்க்கத்தில் நங்கருவிகரணங்களைப் பயன்படுத்தல்வேணடும். எங்ஙனம்? சரியை, கிரியை, யோகம் புரிதல்வேண்டும். எவ்வாறு புரிதல் எனின், உரியநூலைப் பார்க்க (மூர்த்திதலந்தீர்த்தம் முறையாற்றொடங்கல் திருப்பணிசெய்தல் முதலியன செய்தல்). இவ்வாறுநம்மவயவாதிகளைப் பயன்படுத்தாது இகபோகத்துக்கேபயன்படுத்தி யொழிந்தால் ஆகாமியகருமஞ்சுமந்தேறும். சஞ்சிதந் தொலையாது. ஆக்கியோன்கருத்து இதுவே. கொடுத்தவன்கருத்துக்கு விரோதமாய் நம்மவயவாதிகளை இகத்துக்கே பயன்படுத்தி யொழிவோமானால் நாம் நம்பிக்கை துரோகிகளாகின்றோம். குற்றவாளிகளாவோம்.

4. நங்கருவி கரணச்சேட்டைகள் உள்ளளவும், அதாவது தாமே யொடுங்கி யொழியுமளவும் (கும்பகோணம் மௌனசாமிபோல), சரியையாதிகள் நாம்புரிதல்வேண்டும். மேற்செய்யுளும் அதுவே. "ஆக மூன்றையும் நீயறவிடும் வரை-யோகங் கிரியை சரிதை யுனைவிடா." மூன்று-கரும-ஞான-கரண இந்திரியங்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார்பெருமை.

திருத்தொண்டர் மெய்ப்பொருணாயனார்.

1. மலைநாடாகிய சேதிநன்னாடு, தமிழ் நாடாம். அந்நாட்டின்கண்ணேயுள்ள, திருக்கோவலூரில் வீற்றிருந்த, அந்நாட்டின் வேந்தனாகிய, இந்நாயனார், சைவமரபிலுதித் தோராய், வேதாகமப்படிச் சன்மார்க்க நெறி பூண்டு.

"வித்தக மாகிய வேடத்த ருண்டலுண்
அத்த னயன்மா லருந்திய வண்ணமாம்
சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின்
முத்தியா மென்றுநம் மூலன்மொழிந்ததே."

என்ற சுருதியை யுணர்ந்து, சிவனடியாருக்குத் தொண்டுசெய்து வந்தார் தமிழ்வேதங்கூறுமாறு "முன்னவனார் கோயிற் பூசைகண் முட்டிடின்-மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரிவளங் குன்றும்—கன்னங்களவு மிகுத்திடுங் காசினிக்—கென்னருநந்தி யெடுத்துரைத்தானே"—இவ்வாக்கினைக்குப்பயந்து நமது நாயனார் அரசியல் நெறியைவழுவாது நடத்திக், கோயில்களெங்கணும் பூசைகள் சரிவர நடப்பித்தே வந்தார். சிவனடியாரின் திருவடிகளையேத், தாரகமாகக் கொண்டொழுகலாயினார். சிவவேடமே "மெய்ப்பொருளன்றித் "தேடிய மாடு நீடு செல்வம்" மெய்ப்பொருளன்றெனத் தெரிந்து, 'ஓரரசன் கீழ்வாழுங்குடிகள் அவ்வரசன் புதல்வனைக்கண்டவுடனே அவனிடத்தே குணங்குற்றம் பாராமல் மிக்க பயத்துடன் வணங்குவார்களன்றோ? அதுபோல சர்வ வியாபகக் கருணைப்பிரபுவாகிய சிவனுக்கு அடிமைகளாயுள்ளார் (நமது நாயனார் போன்றவர்கள்) வித்தகமாகிய சிவவேடந்தரித்தவர்களைக்கண்டவுடன் அவர்களிடத்தே குணங்குற்றம் பாராமல் அச்சிவவேடமுகமாய் அவர்களை மிகவணங்கி நிற்பார்கள்; மெய்வேடம் பொய்வேடம் எனப்பகுத்தறியுஞ் செய்கைக்குப் பயமுறுந் தன்மையுடையவர்களாம். சிவவேடத்தார் "அருளாலரனுக்கடிமையதாகிப்-பொருளாந்தனதுடற் பொற்பதிநாடி-யிருளானதின்றியிருஞ் செயலற்றோர்—தெருளாமடிமைச் சிவவேடத்தாரே" யென நின்றவராம். அரனுக்கடிமையர்: என் ஹரனுக்கு அடிமை? 'ஹரன்' என்றால் 'அழிக்கிறவன்'. பௌதிக விகாரங்களால் உண்டாக்கிய இங்குற்ற எல்லா நாமரூபங்களை யழிக்க வல்லவனே முதற் கடவுளாம். நந்திரு மூலர் கூறுவார்.

"அவமுஞ் சிவமு மறியாரறியார்
அவமுஞ் சிவமு மறிவாரறிவார்
அவமுஞ் சிவமு மருளாலறிந்தால்
அவமுஞ் சிவமு மவனருளாமே."

எவ்வாறெனில், சாதாரண நெருப்பு எல்லாத்தையுந் தகிக்கும். அக்கினிக்கக்கினியாகிய எம்பிரான்றன் னெற்றிக்கண்ணக்கினியோ வயிரக்கல் முதலிய எல்லாப் பிருதிவிசொரூபங்களையுந் தகித்துச் சாம்பலாக்கிவிடும். ("காயில் உலகனைத்துங்கற்பொடிகாண் சாழலோ" என்றபடி). ஆகவே நமது ஹர சிவனார் எல்லா நாமரூபங்களை யழித்து விலயப்படுத்தித் தத்துவங்களை (Matter is given rest) யிளைப்பாற்றி மறுபடியும் சிருட்டிக்க வல்லவராம். "எரியலாலுருவமில்லை" யென்னும் தமிழ்வேதப்படிக்கு எரியுருவந் தாங்கிய எம்பிரான்றன் பதித்தன்மை இப்போது நடந்த திருவருணை கும்பாபிடேக மஹோற்சவத்தில நான் போற்றிய இந்தத் திருவண்ணமலை வெண்பாவால் நன்கு விளங்கும் :—

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணமலை வெண்பா.

காப்பு.

விண்ணா லுமண்ணாலும் வேதாவு மாலவனு
நண்ணா தநற்சோதி நாதனை—மண்ணா
மலையான மாதேவன் மன்னருளான் வந்த
மலைவேழ மாமுகனே வா.

திருவண்ணமலை வெண்பா.

1. செந்தி வணனாய்ச் செழித்தோங்கு சோதியன்
நந்தி பரமசிவ நாதனாம்—புந்தி
பரிந்துபோய்ப் பற்றும் *பரவித் துடையான்
பரிந்துசெய் யண்ணா மலை

*சத்தியஞானமணி.

2. அழுக்கெதும் போக்கு மழலுருவே யானா
*னழுக்கா றகம்போக்கு மண்ணல்—மெழுக்கா
யுருகிப் பணிவிக்கு மோய்வி லருளான்
அருணாகிரி யண்ணா மலை

*பொறாமை.

அருணம்—நெருப்பு, பொன், செம்பு (10-வது வெண்பாவைப் பார்க்க).

3. தகித்தநீ ரக்குநந் தண்ணரு ளாளன்
*வகுத்தின்பஞ் செய்யும் வளத்தோன்—நெருகுத்தண்டங்
காக்குந் திறலான் கணத்தினிற் போக்கியே
யாக்குபவ னண்ணா மலை.

*சாலோகாதிபதவிகள்.

4. நடனக *கருணையா னற்றி வளர்த்திப்
படனப் பிரபஞ்சம் பார்த்தோன்—விடனுட்
கழுத்தை யுடையான் கைலைதனைக் கொண்டோன்
பழுத்தநம் மண்ணா மலை.

*டமருகச்சலனத்தாற் [illegible]ற்றடுத்தகாணும்.

5. தீயுரு வானவன் சிந்தியுரு வாவான்
மெய்யுரு *வட்ட முகந்துளான்—வையகன்
நன்மையே செய்யுநந் நல்லரு ளாளனு
மன்மையில் லண்ணா மலை.

*மெய் + உருவு + அட்டம் = புரியட்டகாயம் (ஐம்பூதம் + சூரியன் + சந்திரன் + ஆத்மாக்கள் ஆக எட்டு.)

6. எல்லாம் வலநல்லா னெங்கள் பிரானவ
னெல்லா மவனே யிசைவல்லா—னெல்லையி
யென்று மெவனெவ னெக்காலீ *றென்றவினு
வொன்றுவல் லண்ணா மலை.

*பஞ்சக்கிருத்திய முடியுமேயெனும் வினு பொருந்தாது.

7. தீயே சுடினுமத் தீயே *தனிநிலையிற்
பைய வுருக்குசெயற் பார்த்தோமே—நைய
சுடுவான் றகைப்பான் சுடரருளா லின்பத்
திடுவானே யண்ணா மலை.

*சீசாவிற்கொள்ளும் அக்கினி திராவகம்போல்.

8. கொள்ளி[illegible]ப் பேயோடுங் கோணவெப்பேயோடுங்
கள்ளமாயாடிக் களித்திருவான்—வள்ளலான்
நேசனவ னெவ்வுயிர்க்கு மேரியல்பாஞ் சீர்மையன்
*வாசியெனு மண்ணா மலை.

வாசிவா சிவென 'சிவசிவ்' எனமுடியும்.

கீழே அகங்கார தத்துவ வெண்பா 20-வதையும் பார்க்க.

9. அக்கினிசேரத்திரங்க ளார்வலிய பாசுபதந்
தக்கவொடை நல்குஞ் சதுராளன்—றக்கனரன்
அத்தியெதும் போக்குவா னாரணங் காணாதான்
*வத்திமுடி யண்ணாமலை.

*சிகரத்தில் விளக்குள்ளது.

10. நெருப்பாகிப் பொன்னாகிச் செம்பாகி *நேமிப்
பொருப்பாகி நின்றரவம் பூண்டோ—னெருப்பான
காரணத்தைக் காட்டுவா னிரோட்டங் காட்டானே
வாரணஞ்சே ரண்ணாமலை.

*பூமி. பொன்னுஞ் செம்புங் கலந்து மூர்த்தி வார்ப்பிக்கிறகாரணம் இவ்வண்ணாமலையே. சிலாமூர்த்திகளுமவ்வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அநாதியாயுள்ள மாயை யிளைப்பாற்றலின்றிப் பயன்படாது (புகைவண்டி இளைப்பாற்றல்போல). அப்பிரபுவானவர் இப்பிரபஞ்ச சாதனமாகிய நாமரூப சிருட்டிகளை உண்டாக்கி அவ்வைகளைக்கொண்டு கதியேற்ற சோபானத்தே (Ladder of Evolution) ஜீவகோடிகளாகிய நம்மைப்பண்படுத்தி நித்திய சிவானந்தத்தில் வைக்கிறார்.

வேறு வேறு நிறம் வேறு வேறு குணம் விளங்குபொருள்களெல்லாம் [வெந்திட
நீறுநீறுமாக வெள்ளை நீறுமாக சுத்தநீறுமாக நினைமினே
ஆறுபேதகுண மனைத்துந்திவ்யகுண மாகவாகநம தானவன்
வீறுவுக்ரனவன் தீட்சைபுரிவனவன் விமலன் துரியனவன் வெளியனே
—'சிவானுபவம்'.

இவரைச்சுட்டாதுசுட்டியே ஆங்கிலேய தத்துவஞானிகளில்மிகச்சிறந்த Herbert Spencer கூறுகின்றார். "Force, as we know it, can be regarded only as a certain conditioned effect of the *Unconditioned Cause*—as the relative reality indicating to us an *Absolute Reality*, by which it is immediately produced".—P. 170, "The First Principles." Again he says "Once more we are brought round to the conclusion repeatedly reached by other routes, that, behind all

manifestations, inner and outer, there is a Power manifested. Its universal presence is the absolute fact, without which there can be no relative facts.........We learn that the One thing permanent is the unknowable Reality hidden under all these changing shapes" -"The Principles of Psychology, Vol. II. P. 503. இவ்வாறே Professor Huxley முதலிய தத்துவஞானிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். விரிக்கிற்பெருகும்.

இவர்கள் கொண்டமுடிவு இப்பிரபஞ்ச நிகழ்ச்சிககு 'வலியுறுத்து வலியுடைய வலியான்' என ஒரு மூலகாரண வஸ்து உண்டென்பதே.

இத்தகைய கருணைபுரியும் சிவபெருமானுக்கு அடிமையாவதுதான் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் முடிவு. அவ்வடிமையாளரைக்கண்டால் அச்சிவபெருமானாகவே பாவித்தல் அச்சிவபெருமானுக்குகந்த பூசனையாம். அதினானித்தியானந்தங் கிட்டும். அவர் பஞ்சக்கிருத்திய நடனர்: சகல சராசரங்களை யடக்கிக்கொண்டிருந்து பிரம்மாவைசேட்டித்துச் சிருட்டிக்குந்திறத்தில் 'பரப்பிரம்மம்' என்றும், மூர்த்தி விஷ்ணுவைச் சேட்டித்துச் சகல சராசரங்களில் வியாபகமாயிருந்து அவைகளை நிலைநிறுத்திக்காக்குந்திறத்தில் 'மஹாவிஷ்ணு' என்றும், உருத்திரரைச்சேட்டித்துச் சகல சராசரங்களை அழித்து யிளைப்பாற்றுந்திறத்தில் 'மஹாவுருத்திரர்' என்றும், மகேசுரரை யதிட்டித்து ஆத்மாக்களுக்கு கரும நுகர்ச்சி புரிவிக்குந்திறத்தில் 'பரமேஸ்வரர்' என்றும், சதாசிவரை யதிட்டித்துக் கருமங்கழிந்து பக்குவமான ஆத்மாக்களைச் சிவானந்தத்தில் இருத்தும்போது 'மஹாசதாசிவர்' என்றும், அவர் துதிக்கப்படுவார். தமிழ்வேதப்பிரமாணம் 'யாதொரு தெய்வங் கொண்டீரத் தெய்வமாகி யாங்கே-மாதொருபாகனார் தாம் வருவர்" எனநிற்கும்.

2. "அடியாரடியா ரடியர்க்கடிமைக்
கடியனாய் நல்கிட்டடிமையும் பூண்டேன்
அடியாரருளா லவனடிகூட
அடியா னிவனென்றடிமை கொண்டானே."

என்ற திருமந்திரக்கருத்துணர்ந்த நமது மெய்ப்பொருணாயனார் சிவவேடத்தரைச் சிவனாகவே பாவித்து வழிபடுவாராயினர். இதையறிந்த அவரிடசத்துரு அரசன், எந்த விதத்திலுந்தான் நாயனாரை வெல்லமாட்டாதவனாய் ஓர் உபாயங்கருதிச் சிவவேடம்பூண்டு கபடமார்க்கமாய் நாயனார் பள்ளியறையிற்சென்று நாயனாரை வெட்டிவிட்டான். நாயனார் அச்சிவவேடமே பதியென வணங்கித் தன்னுடல் நீங்காது சற்று நின்றபோது; தன்னேவலாளரைக்கொண்டு, அச்சிவவேடத்தரைக் கொலைபுரியாது வெளிப்படுத்திவி

டு மீண்டும் அவன் வந்து அச்செய்தியறையக் கேட்டபின், தன் விராஜபத்தினி முதலியவர்களை யழைத்துத் 'திருநீற்றன்பு பாதுகாத்துய்ப்பி' யென்று புத்திமதி கூறியபின், தில்லைமன்றுளாடும் பூங்கழலே தாரகமாகச் சிந்தைசெய்து, அத்திருக்கழலடைந்தார்—அவர் பக்குவத்தையறிந்த பொற்பதிநாதர் குறித்த காட்சியைத் தந்தருளியவருக்குத், தம்மருட்கழல் நீழலிற் சேர்ந்து 'இடையறுமற்கும்பிடுங்கொள்கை' யீந்தார். இது சாயுச்சிய பதவியாம் நால்வகைப்பதவியில் நஞ்சிவபெருமான் எந்தன்மை அடியாரை யிருத்துவாரெனின், இவ்வுலகின்கண் இல்லற சாதனத்தையடைந்து காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவைகளை யனுபவித்தொழித்துத், துறவறமாகிய சன்மார்க்க சாதனத்தை (மூர்த்திதலந்தீர்த்தம் திருப்பணியிவைகளை)ச்சார்ந்து, மேற்கூறியபடிச் சிவவேடமுந்தாங்கிச் சிவத்தைப்பேணிப் பவத்தைமறந்தொழித்து அதாவது முற்றும் பற்றற மறந்தொழிந்து—உய்யவல்லரை மாத்திரம் மோட்சத்திலிருத்துவார், நம்பரமபதியார். தமிழ்வேதங் கூறுகின்றது
(1) "மயலற்றிருளற்று மாமனமற்றுக்—கயலுற்றகண்ணியர் கையிணைக்கற்றுத்—தயலற்றவரோடுந் தாமேதாமாகிச்—செயலற்றிருந்தார் சிவவேடத்தாரே."

(2) "உற்றுநின் றாரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்க ளென்றுந் தெரிந்தறி வாரில்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்திகொடுத்தவர் முன்புநின் றானே."

(3) "சிவயோகி ஞானி செறிந்தவர் தேசம்
அவயோக மின்றி யறிவோ ருண்டாகும்
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோக மின்றிப் பரலோக மாமே."

(4) "பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின் * * *"

(5) "பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதியாவது;
பற்றறப் பற்றிற் பரனறிவே, பரம்;
பற்றறப் பற்றினிப், பற்றவல்லோர்கட்கே,
பற்றறப் பற்றிற் பரம்பர மாமே."
[உலகப்பற்றொழிந்து ஒன்றைப்பற்ற வேணுமானால் பரமபதியைப் பற்றுமின்
உலகப்பற்றொழியப் பற்றுங்காலே நிகழும் பதிஞானமே பரமஞானமாம்

உலகப்பற் றற்ற பற்றை யினிப்ப[illegible]ற வல்லவர்கட்கு மட்டும்
உலகத்திற் பற்றில்லாத பற்[illegible]றயுடைய (உள்ளும்புறம்புமாயுள்ள)
பராபரம் பிரத்தியட்சமாகும்]

3. மேற்போந்த சுருதிகளின்சார[illegible]மணர்தற்குப் "பற்று" என்பதை முற்றுணர வேண்டும். 'பற்று' அத்[illegible] [illegible]ச்சாதனஉலகப்பற்று' மூவகையாம். (வடநூலார் "ஈஷ[illegible]த்[illegible]" மென்பர்). அவையாவன 'மண்ணாசை—பெண்ணாசை—பொன்னாசை. மண்ணாசை—ம[illegible]ணக்கொண்டு ஆகாராதி போகங்களை [illegible]ற்று நுகரல், [illegible]கத்தை வளர்த்தல்; பெண்ணாசை—மனைவிமக்களைக்கொண்[illegible] பெரப்படும் வாழ்வு. பொன்னாசை—நிதியைக் கொண்டு அடையும் [illegible] [illegible]ப்பெருமைகள். [illegible]ம்மூப்பற்றும் அற அற்றவர்க்கே திருவருள்[illegible] கிட்டும்.

இம்மூப்பற்றும் முற்றும் அற்றுப்போயிற்ற வென்று தம் அடியாரை நங்கருணை வள்ளலான சிவபிரான் சோதிப்பார். சோதித்த பின்னர் தான் நித்திய சிவானந்தத்திருத்துவார். அத்திருவருட் செய்கையால் உலகமும் உய்யுமென்றே.

"ஆசையறுமின்க ளாசையறுமின்கள்
ஈசனோடாயினு மாசையறுமின்கள்
ஆசைபடப்பட வாய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசைவிடவிட வானந்தமாமே." நந்திருமூலநாயனார் 'திருமந்திரம்'.

நஞ்சேக்கிழார் நாயனார் கூறிய பெரிய புராணத்திலடங்கிய தொண்டர் புராணங்களை நன்குணரப்பெறின் அவை இம்மூப்பற்று மற்றார்களாவென்று நஞ்சிவபிரான் தொண்டர்களைச் சோதித்த திவ்ய புராணங்களாகும். நஞ்சிற்றறிவுக்குத் தோன்றுமுரணெல்லாம் வெறுந்தோற்றமாகவேமுடியும்.

உதாரணமாக :—

உயிரின்பற்று ஒழியச் சோதிக்கப்பெற்ற நம்மெய்ப்பொருணாயனார் புராணமும், (தன்னைச்சேதித்த பகைவன்மேல் கோபங்கொள்ளாததால் தன்னுயிர்மாட்டு பற்றுவைத்தாரில்லை. தேகப்பற்றறவே யகங்கார முனைக்காது; கோடமற்றுப்போம்; சிவவேடத்தே பற்றுள்ளாராய் அவர் மன்னித்தார்); மனைவி மக்களாசை யொழியச் சோதிக்கப்பெற்ற இயற்பகை நாயனார் புராணமும், சிறுத்தொண்ட நாயனார் புராணமும்; உணவாதிசுகப்பற்று ஒழியச் சோதிக்கப்பெற்ற இளையான் குடிமாற நாயனார் புராணமும், குங்கு

விபக்கலைப் நாயனார்புராணமும் பொருட்செல்வங்கீர்த்தி முதலியவைகளி ன்பற்று ஒழியச் சோதிக்கப்பெற்ற அமர்நீதி நாயனார் புராணமும்; மலவா சனை அறத்தொலையச் சோதிக்கப்பெற்றதும், இல்லறத்தினின்றுஞ் சமயா சாரியர்சென்ற மார்க்கத்திற் சிறப்புற்றிருங்கல்சாத்தி மெனும் சுளுவை இல் லறத்தார்க் கூட்டியதுமான சுந்தரமூர்த்தி புராணமும், மற்ற திருத் தொண்டர் புராணங்களுமடங்கிச் சிறப்புற்றோங்கிய பெரிய புராணம் பேரி ன்பம் விளைவிக்கும் புண்ணிய புராணமாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டுண்மை.

அன்பான்முத்தி.

இப்பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே நிகழும் செல்வம் இருவகைத்தாகும்: (1) பொருட் செல்வம (2) அருட் செல்வம் பொருட் செல்வமே அருட் செல்வம் எய்துதற்குரிய கருவியாம். ஆகவே பொருட்செல்வம் ஓங்கப்பெ ற்ற மானிடர் "வந்த செல்வத்தின் வளத்தினால் வரும்பயன்" அருட்செல் வம் பொருந்தும்படிக்கு அப்பொருட் செல்வத்தை யுபயோகித்தலேயாகு மென்றுணரவேண்டும். அவ்வாறு உபயோகிக்கின்றவர்கள் அது கொடுத் தருளுஞ் சோதிநாதனுடைய திருக்கருணையிச்சைப்படி அவனுக்குரிய தொ ண்டர்களாவார்கள். எவ்வாறெனில், பின் வருமாறு:—

மனம்வாக்கு காயத்தால் வந்தமுறை கேளீர்
முனங்கீய புற்பூண்டு முற்றிப் —பிணம்வாக்கின்
உளர்வன மாவினமா யோங்கி யினமுடைய
பேர்மனித ருகிட்பின் னே.

பொருட்செல்வத்துக்கிருப்பிடம் பொருட்செல்வர் பொக்கிஷச்சாலை. அருட்செல்வத்துக்கிடம் ஹரான்றனாலயம், ஹரான் ஆலயம் அன்பர்நெஞ் சமும் ஆலய மூர்த்தியுமாம். சர்வலோக நாயகனாகிய அம்மஹாதேவன் தன்னிச்சா சத்தியாகிய ஸ்ரீநாராயணர் முகமாய் ஆன்மாக்களை பிருதிவியாதி தத்துவங்களைக்கொண்டு 'புற்பூண்டு' 'நத்தைபுழு' முதலிய காயவிருத்திபை

மாத்திரமுடைய சீவர்களாக்கிப் பிறகு, சம்பந்தா சம்பந்த பேதத்தால் அக்
காயவிருத்தி யான்மாக்களை விலங்கினம் என்னைய ஊர்வன முதலிய வாக்குவி
ருத்தியையுமுடைய சீவர்களாக்கிப் பிறகு, சம்பந்தா சம்பந்த பேதத்தால்
அக்காயவிருத்தி வாக்குவிருத்தியுற்ற வான்மாக்களை மனவிருத்தியையுமு
டைய சீவர்களாக்கிப், பிறகு மனைவிவகாரத்தைப்பெற்ற மனிதாகள் அ
ம்மனைவிவகாரத்தால், இல்லறத்தால் இகபோகத்தை யருந்தி-ஒருவன் ம
னைவி யனுபவத்தால் காமத்தையொழிந்து, மக்களனுபவத்தால் வெகுளி
யை யொழித்து, இவ்வுலோகாயதவனுபவத்தால் தேகந்தளர்ந்து இந்தின்
பம் நிலையற்றதாகக்கண்டு இம்மாயாப் பிரபஞ்ச சமுசாரமயக்கமொழிந்து,—
இவ்வாறு காமம், வெகுளி, மடக்கம் ஒழிந்தபின், துறவறத்தைப்பற்றிப் புறச்
சமயமாறில் முதற்சமயமாகிய வுலோகாயதனாயிருந்தவன் (1), புத்திசாலியா
கிப் புத்தியால் தேர்ந்த பௌத்தனாகிப் (2), பிறகு விவகாரமுதிர்ச்சியில் புத்
தி தத்துவ மூலமாங்குணதத்துவ விவகாரியாகிய அருகனாகிப் (3), பிறகு கு
ணத்தையுடைய (ராகமாதி வித்தியாதத்துவமேழி லொன்றும்) குணியாகிய
'நான்' 'நான்' என்ற 6-வது வித்தியாதத்துவமாம் புருஷதத்துவமென்னும்
ஆன்மாவைவிசாரிப்போனாகும மாயாவாதியாகி (4), இந்த ஆன்மாவே பர
மான்மாவென்று மயங்கி, மாயாவாத க்குழியில் வீழாது கடந்துபோய் ராக
மாதிகாலமீறான 5 வித்திபாதத்துவத்தைக் கொண்டு இச்சையென்னும் ரா
கதத்துவத்தால் இச்சித்து, அறிவு என்னும் வித்தியாதத்துவத்தால் அறிந்
து, செய்தலென்னும் கலைதத்துவத்தால் செய்து, விதியென்னும் நியதி தத்
துவத்தால் கருமவிதியையுணர்ந்து, காலவரையறையென்னும் காலதத்துவ
த்தால கருமவரையறையையுணர்ந்துதெளிந்து, அஞ்ஞானமல்த (ஆணவத்
தை) யனாதியிலுடைய ஆன்மாவுக்கு அவ்வஞ்ஞானத்திநிமித்தம் இச்சமு
சாரக்கருமநுகர்ச்சி யேற்படுத்தப்பட்டதென்றுணர்ந்து கருமவாதியாகிய மீ
மாஞ்சகனாகிப் (5), பிறகு கரும நிவிர்த்தி யைநோக்கிநோக்கி, 7-வது வித்தி
யாதத்துவமாகிய மாயைக்குக்காரணனான திரிமூர்த்தி விஷ்ணுவை ஆதாரத்த
லைவனாக்கைக்கொண்டு பாஞ்சராத்திரியாகி (6), ஆக ராகமாதிமாயையீறான
ஏழு வித்தியாதத்துவங்களாலும் அவ்விஷ்ணுவை வழிபட்டுப்பிறகு, "ஹரிய
லாற்றேவியில்லை யையனையாறனார்க்கே" யென்று சுருதியாற் புகழப்பெற்ற
நமது ஹரிஹரநாதனே முத்திநாதனென்று, அப்பாஞ்சராத்திரி, அகச்சமய
மாறினல் சிவதந்துவமைந்தின் முகமாய் நன்குணர்ந்துய்ய இவ்வாறு திருமூ
லநாயனார் "முப்பதிமாறும் படிமுத்திமேணியா-யொப்பிலாவானந்தத் து
ள்ளொளி புக்குச்-செப்ப வரிய சிவங்கண்டு தான்றெளிந்-தப்பரிசாக வமர்ந்
திருந்தாரே." என்றபடி, 36 தத்துவங்களின் சோபானப்போகப்பூமியில்,
மேற்கூறிய 'மனம், வாக்கு, காயத்தால்' அம்முத்திநாதன் "மூர்த்திதலந்தீ
ர்த்தமுறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்-வார்த்தை சொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்

பராபரமே" என்ற என்னுடைய ஸ்ரீதாயுமான சுவாமிகளின் திருவாக்கின்படிக்கு ஆன்மாவை வழிபடச்செய்வான். "புறச்சமய நெறிநின்று, மகச்சமயம் புக்கும், புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம-வறத்துறைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்-சிறப்புடைய புராணங்க ளுணர்ந்தும் வேத சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற்,—சைவத்-திறத்தடைவ ரிதிற் சரியை கிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வர்." சிவஞானசித்தியார் பரமனுணைப் பெருமை பொருமை பரிந்து கேண்மின் பத்தர்காள்-சரமுமசர மானகூட்டஞ் சாற்றுமுத்தி யேணியிற்-பெருகுகதிகள் பிரண்டு மாறக்கடை யிலுயிரும் பீடுறப்-பெருகுகருணை பெரிது பெரிது பிஞ்ஞகன்றன் பெருமையே-"சிவானுபவம்." எங்ஙனமெனின், சிவலிங்கமுதலிய இருபத்தைந்து அறுதிமூர்த்தங்களால் ஆனமூர்த்தி, அம்மூர்த்தியமர்ந்த தலம், அத்தலத்திலுள்ள தீர்த்தம், இவைகளால் முறையேமனம், வாக்கு, காயத்தைச் சுத்திசெய்து ஆன்மாக்களை உய்விப்பான். அதுவருமாறு:—மூர்த்திமனந்தலம்வாக்கு தீர்த்தத்தாற்காயசுத்தி-பார்த்தமனம் வாய்சேட்டை பஞ்சபூதங்காயநிலை-சேர்த்தமனம் போற்றுநல்வாய் சேவிக்குங்காயமதாய்-ஆர்ச்சவத்தாற் பூசைசெய்ய வம்பலத்தானருள்வானே." இவ்வாறு பிருதிவிதத்துவமுதல் புத்திதத்துவமீறாகவுள்ள ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கால் முதலிற்கூறியபடி கிடைத்த காயம், வாக்கு, மனம் இவற்றைச் சிவான்மாவானது, நந்திருமூலநாயனார்

(1) "நாடுநகரமு நற்றிருக்கோயிலுந்
தேடித்திரிந்து சிவபெருமானென்று
பாடுமின்பாடிப் பணிமின்பணிந்தபின்
கூடியநெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க்கொள்வனே."

(2) "ஆன்கன்று தேடியழைக்குமதுபோல்
நான்கன்றாய் நாடியழைத்தே னென்னந்தியை
வான்கன்றுக்கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொருள்
ஊன்கன்றா லாடிவந்துள்புகுந் தானே."

(3) என்னன் புருக்கி யிறைவனை யேத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே."

(4) தானொரு காலஞ் சயம்புவென் றேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்குந்
தேனொரு பாற்றிகழ் கொன்றை யணிசிவன்
றானொரு வண்ணமெ னன்பினின் றானே

(5) அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவ
னன்பினுள் ளாகி யமரு மருப்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே யணைதுணை யாமே

(6) பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரு மிளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே

என்று கூறிய ஆகமப்படிக்குத், தன்னைச் சுத்தப்படுத்திப்பண்படுத்தும் பொருட்டுத் தலங்கள்தோறுஞ் சென்று சென்று, அங்கங்குள்ள தீர்த்தத்தால் காயத்தைச்சுத்திசெய்து, தலத்திலுற்ற சன்மார்க்க சிவஞானிகளின் சற்சங்கத்துலத்தால் வாக்கின் கடினம், வன்மை யொழிந்து, இதமான இனிய வார்த்தைகளை மனதாரப்பேசி வாக்குசுத்தியுற்றுத்; தலத்தின் மூர்த்தி தெரிசனத்தால் மனத்தின் காமக்குரோதாதியழுக்கைச் சத்திசெய்து அம்மனத்தைச்செலுத்தி

1. "ஆயனந்தியடிக் கென்றலைபெற்றேன்
வாயனந்தியை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன்
காயனந்தியைக் காணவென் கண் பெற்றேன்
சேயனந்திக் கென்சிந்தைபெற்றேனே."

2. சந்திப் பதுநந் திதன்றிருத் தாளிணை
சிந்திப்பது நந்திசெய்யதிருமேனி
வந்திப்பது நந்திநாமமென்வாய்மையாற்
புந்திக்குள்நிற்பது நந்திபொற்போதமே."

என்று நந்திருமூல நாயனார் கூறியபடி மூர்த்தியின் கண்ணே குவிந்து செல்லு மனத்தோடும், போற்றிவியந்த வாக்கோடும், பணிந்து கிடந்தெழுந்து புளக மாங்காயத்தோடும், அந்நாயனார்

"சாய்ந்த விரும்புகனாலை யகன்றாலும்
வாய்ந்த கனவென வாதனை நின்றுப்போ
வேய்ந்த காரணமிறந்த துரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத்துரிசகலாதே."

என்று கூறியவாறு மனந்தந்த கருமவாதனையொழியா தாகலின்; மேலுமந்நாயனார்

"மனம் வாக்குகாயத்தால் வல்வினைமூளும்
மனம் வாக்குநேர் நிற்கில் வல்வினைமன்று
மனம்வாக்கு கெட்டவர் வாதனை தன்னாற்
றனைமாற்றியாற்றத்தகு ஞானிதானே."

என்று கூறியவாறு அக்குரங்குமனச் சேட்டை சாயுச்சிய பதவியிற் கலக்கும்வரை சரியை கிரியாயோக ஞானிகளை [சீவன் முத்தரை] சுத்தா வத்தையில் வாதிக்குமானதால், "என் கடன்பணி செய்து கிடப்பதே" என்ற சுருதிப்படிக்கு அம்மனமொடுங்கி யன்பாகமாறித் தேகம் நழுவும் வரையிற் பணிந்து பணிந்து, ஷ *36-தத்துவங்களின் முகமாய் அவைக ளாரம்பித்த இப்பூலோகத்தின்கண்ணே, நஞ்சிவபெருமானுக்கு அவைக ளைத் திரும்பக்கழற்றிக்கொடுத்து, அக்கங்காதர மூர்த்தியின்றிருவடியான ந்தத்தில் அத்துவிதமாயழுந்தி நித்தியானந்த முத்தியடைவதே யவ்வான் மாவினிவ் வுலகவாழ்க்கையின் முடிந்த முடிவாம்.

1. "முத்தியிலத்தன் முழுத்தவருட் பெற்றுத்
தத்துவசுத்தி தலைப்பட்டுத்தன்பணி
மெய்த்தவஞ் செய்கைவினைவிட்ட மெய்யுண்மைப்
பத்தியிலுற்றோர் பரானந்தபோதரே."

2. "ஆறொடு முப்பது மங்கேயடங்கிடிற்
கூறக்குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்
வேறே சிவபதமேலாயளித்திடும்
பேருகவானந்தம் பேணும் பெருகவே."

இக்காரணத்தாற்றான் பிரமாதி தேவர்கள் இப்பூலோகத்தின்கண் [illegible] திவ்வியதலங்களையடைந்து வழி பட்டார்கள். எல்லாத்தலபுராணங் களையும் பார்க்க. ஒரு கூத்தாடுவோன் தான் ஆடுதற்குத் தன்னூட்டத் தலைவனிடம் வாங்கிய வேடத்தைக் கூத்து முடிந்தபின்னத்தலைவனிடம்

கொடுத்த இடத்திற்றிரும்பக் கொடுத்த[illegible] தக்[illegible] முறையாமன்றோ ? அது போல, பிருதிவியண்டத்திலிறைவனாற் கிடை[illegible]த்[illegible] நந்தேகத்தை (தூலஞ் சூக்குமங்காரணம்) பிருதிவியண்டத்[illegible]லேயே திரும்பவவனி[illegible]க்கொடுத்து விடல் அவன் றிருவருட் சம்மதமாம். [illegible]ரு[illegible]லநாயனார்

1. "தத்துவ ஞானந்தலைப் பட்டவர்கட்கே
தத்துவ ஞானந் தலைப்படலாய் நிற்குந்
தத்துவ ஞானத்துத் தானவனாகிலே
தத்துவ ஞானனந்தந்தான் றுடங்குமே."

2. "தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு
தத்துவ மெங்கில்லை தத்துவ னங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் றன்மை யறிந்தபின்
றத்துவ னங்கே தலைப்படுந் தானே." என்று கூறினார்.

பசுபதி திருவடி பணிந்திடவே
பசுகதி யருகிடச் சிவகதியெ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

---

* குறிப்பு.—36-தத்துவங்கள் [இவை[illegible] 96-ஆக விரியும்.]

36. சிவதத்துவம்.
35. சத்திதத்துவம்.
34. சதாசிவதத்துவம். — சிவதத்துவம் 5.
33. மகேசதத்துவம்.
32. சுத்தவித்தை தத்துவம்.
31. அசுத்தமாயை. (வித்தியாதத்துவம் 7.)

30. காலம் 29. நியதி *28. கலை
27. வித்தை
25. புருஷதத்துவம் — 26. ராகம்
24. புத்தி [ஆன்மதத்துவம் 24].

13

23. அகங்காரதத்துவம்

(23 முதல் [illegible] வரை.)

(இருபானீரகங்கார தத்துவப்பயன் 4-வது வெண்பா பார்க்க.)

*'கலை'. வித்தியாதத்துவக் 'கலை' க்கும் நிவிர்த்தியாதி 'கலை' க்கும் பேதமுண்டு—தேகத்தாலாகுங் கலை மாயா தத்துவம்—யோகத்தா லாகுங் கலை தேயா தத்துவம்—தேகத்தே சேர்கலை நாலேழாந் தத்துவம்—யோகத்தே சுத்த நிவிர்த்தியோ டைந்தே'—'சிவானுபவம்'.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

இருபானீரகங்கார தத்துவப்பயன்.

[From the 'Siddhanta' in English page 134-first edition.]

1. அகங்கார தத்துவமே யானலு நின்சீர்
சகங்காண வைத்தான் சருவ—மகாதேவன்
'மானங்கா ரத்தி னியல்பெ'ன்றார் மாகாழி
ஞானசம் பந்தருநன் று.

2. தனுவாதி தந்தே *யணுவாதி யுய்யத்
தனுவாதி நின்கூறுந் தந்தான்—றனுவாதி
கொண்டுகன்ம முண்டு பரிபாகங் கூடியணு
விண்டது தன் ஞான[illegible]ன்று.

* அணு-ஆன்மா; பசு. நெருக்கும் ஆணவத்தால் அனாதியில் நெருக்குண்டதால் அணுவென வந்தது. அணு-சிறுமை; நெருக்கு-நெருக்கம்.

3. மண்ணாதி யாமனமீறாக [illegible]ர்பத்தீர்
மண்ணாதி தத்துவமு நீயானாய்—கண்ணாதி
ரூபமுற வான்மாக்கள் ரூபநிலை மெய்திடநீ
ரூபமுறு மீசனருளுள்.

4. நீசத்துவமாதி முக்குணத் [illegible]தவிரிந்தாய்
தை[illegible]கரி பூதாதி—பேசுமுறை

முன்னது கண்ணாதி சித்தமன மேழாகும்
பின்வாக்கைந் தெஞ்சற் கடை.

23. இருபானீரகங்கார தத்துவம்.

சத்வ			ராசத	தாமத	
தைசசம் [தேசசு]			வைகரி [விகாரம்]	பூதாதி [பூதம்]	
22 மனம்	21 சித்தம்	20 செவி	15 *வாக்கு	10 சத்தம்	5 ஆகாயம்
		19 மெய்	14 பாதம்	9 பரிசம்	4 வாயு-கால்
		18 கண்	13 பாணி	8 ரூபம்	3 தேயு-தீ
		17 வாய் [நாக்கு]	12 பாயு [மலவாய்]	7 ரசம்	2 அப்பு-நீர்
		16 மூக்கு	11 உபத்தம்	6 கந்தம்.	1 பிருதிவி-மண்
முன்			பின்	கடை	

*" வாக்காகா யம்மிடமா வந்துவசனிக்குங்கால்
போக்காருங் காற்றிடமாப் புல்கியன—லேற்கு
மிடுங்கை குதநீரிடமா மலாதி
விடும்பா ரிடமுபத்தம் விந்து".-மெய்கண்டசாத்திரம் உண்மை
விளக்க

5. பூதாதி மண்முதற்பத் தாற்காயம் பூட்டிப்பிற்
பேதிவாக் காதியைந்திற் பேதிவாக்—காதிசைத்துக்
கண்ணாதி யேழின் மனமிசைத்துக் கண்ணுதற்குப்
பண்ணமுத னீயே பசு.

6. மனம்வாக்கு காயத்தால் வந்தவழி நீயே
மனம்வாக்கு காயஞ்சே ரார்மா—தினம்போக்கு
லோகா யதனு யுடற்சுகமே மெய்யென்று
லோகத்துறலுநீ யோர்.

7. காயத்தே நீவளர்த்தாய் கட்டுரையி னுனென்றாய்
வாயுமனத் தென்னின் மனமென்றா—யாயுங்கா
ணுனென் றூன நலத்தா'னுன்' வேறாக்கு
மானுங்கா ரப்பேர் *மதி

*நான்காம் புறச்சமயமாகிய மாயாவா
தம் பிறத்தற்குறியிதுவாகி நிற்கும்.

8. மனத்தேமணி[illegible]ாய் வந்த பசுக்கள்
செனித்த கன[illegible] செனிப்பாய்—நினைக்கி
லழும்பிள்ளை தா[illegible]பிழைக்கு*மாயையழுகை
வழுவாது வாரச்செ[illegible] வாய்.

*பிழைக்கும்+ஆறு.

9. அழுகையே தானெனுந் தற்போத மவ்வழுகை
விழுகுழவிப் பாற்கண்டோம் வேறென்—முழுவுலகு
மெக்குழந்தையானாலு மெவ்வூர்ப் பிறந்தாலு
மக்குழந்தை யழுகை யாம்.

10. அழுகையிங் குற்றகுறையென்று லவனிப்
பிழைப்பு பிழைப்பாமோ பேசாய் —பிழைப்பும்
பிழையானாற் பேணிவ் வுலகம் பிழையாம்
பிழையன்றிங் காம்பிழைப்பு.

11. அழுகை பிறப்பவத்தை யுன்னலா வாயி
னழுகை யொருகுறையா லாகு—மழுகையாந்
தீர்குறை தீர் வழுகையே தேருநா
னோர்குறை யுற்றே னெனல்.

ஓர்-உணரும்.

12 நான்குறை யுற்றே னவிற்குறை நீக்குவே
னென்குறை யென்குறை யுற்றதென்—றுன்மா
வரற்றலுங் கேம்பலுங் கத்துதலு மான
விரத்தலு மவ்வழுகை யே.

13 அவ்வழுகை நின்குறியா மவ்வழுகை நின்கரியா
மவ்வழுகை யான்மாவி னாக்கைதா—னவ்வழுகை
யாங்காரக் கூறினா லான பெருமையதா
மாங்காரப் பேறும தாம்.

14 ஆங்கார மாம்பத மான திருபதமா
மாங்கார மா 'மகங்' 'கார' வாம்—பாங்காக

வா'மக' நாஞருங் 'காரனே' செய்பவனும்
ஆமக 'நான்' 'செய்பவ' னுகும்.

15 நாஞ னென லு மெனதென வென்ன லுநின்
ஞஞ னெனலான ற் சீவஞு—நானென
தென் று சொலச்செர்ல வென் றியச் சிவனு
நின் றன்மை யாகிநிற் கும்.

16 நின் றன்மை யாகி நெடுமோயை யின்மூழ்கி
நின் றவாங் காரச்சி வன்மிக—நின் றபின்
ருக்குண்டு தேக்குண்டு தத்தளிக்குஞ் சீவனே
நோக்கொன் ற நோக்கியருள் வான்.

17 நோக்கி யருளினு னுண்ணிடையாட் பாகத்தா
ஞேக்கி யொரு தத்துவ கோகாதே—யாக்கினுன்
ஆங்காரச் சீவனே யாங்கார நின்றெழுப்பப்
பாங்கான புத்திதத்து வம்.

புத்தி—24-வது தத்துவம்.

18 எழுப்பென்னும் 'புத்தியா' லேர்பெறச் சீவ
னெழுப்புண் டகங்காரந் தன்னைக்—கழித்துற
வோட்டி யொழித்துப்பின் னுற்றதன் றன்மையதை
காட்டிப் பளிங்காகும் காண்.

19 காட்டு பளிங்கதாஞ் சீவனிற் கண்ணுத
லூட்டு வெளிச்சோதி யுற்றுடன்—கூட்டுவோன்
ஆகால் லத்துவித மானந்த வத்துவிதம்
போகால் லத்துவிதம் புக்கு.

20 ஆங்கார 'நானெ' னுயிரானந்த 'நாஞ'கி
யோங்கார நற்சிவத்தி லொன்றியே—பாங்காகக்
காக்கைபொரி தேன்குயிலாய்க் கங்காதரனடிக்கீ
ழாக்கமுறு மத்துவிதத் தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

'சிவ' என்னுந் திருநாமம் அதிக சிறப்புடைத்து. சகல ஜீவகோடிக ளுக்கும் ஆதார நிலை 'வாசி' என்னும் பிராணகலை. 'வாசி' என்று 12-அ

ங்குலம் [விரல்] வெளியே சென்று 'திரும்ப'வா' என்னும் 8-அங்குலமாத்திரம் உட்சென்று 'சி' என்னும் 4-அங்குலம் வெளியே கழிந்துபோகும். அந்த 4-அங்குல 'சி' வாயு'சிவா' 'சிவா' என்று உள்ளே யடங்கினால் சிவயோக ஞானானந்தஞ் சித்திக்கும். அதுபற்றி 'சிவ' எனுநாமஞ் செபித்தற்குரியதாயிற்று.

* "கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கைய
ரோடுவர் மீளுவர் பன்னிரண்டங்குல
நீடுவ ரெண்விரற் கண்டிப்பர் நால்விரற்
கூடிக் கொளிற்கோல வஞ்செழுத்தாமே."
"சிவசிவ வென்றே தெளிகில ரூமர்
சிவசிவ வாயுந் தேர்ந்துள் ளடங்கச்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ளார்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ளாமே."—'திருமந்திரம்.'

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேலம் ஸ்ரீ சொர்ணாம்பிகை
அத்துவித வெண்பா.

['சிவானுபவ'த்திலிருந்தெடுத்தது.]

1. சித்தத்தே சிந்தித்தேன் செம்மனந் தேர்ந்திலேன்
புத்தியைக்கு மாங்காரம் *பொய்யுற்றேன்—புத்திக்கண்
உற்றது கொண்டேனுயர்சொர்ன வம்பிகையே
அத்தனார் தேவீ யனே.

* பொய்யா முலோகாயத வாழ்வு முதலியன.

2. கதிரவனை யுற்றுக் கலந்தகண் காணே
கதிரவன் றன்மயக் காட்சி—சதுர்முக
னோரா துயர்ந்தோ னுறுசொர்ன வம்பிகையே
நோரா வுணர்ந்தேனு னேர்.

3. நீயளித்த நற்கனியி னீணுக் குறுஞ்சுவை
பேயளித்த வென்மனம் பெற்றது—மாயுணர்ந்தேன்
உன்னை யெந்தா னுறுசொர்ன வம்பிகையே
என்னை யெத்த விது.

சருத்து:—நான் துதிக்கத் துதிக்க அரனுக்குத் திருவருள் சுரக்கும்.

16994

4. தீமை பயக்குஞ் சினஞ்செனித்த சித்தத்தே
ஓமென் சிவஞான மோங்கிடவே—தீமைபோம்
உற்றசின முற்றிலே யோசொன்ன வம்பிகையே
பெற்றதோ ரத்துவிதப் பேறு.

5. ஆசை முளைத்ததோர் நெஞ்சத்தே னப்பனரு
ணேச முளைத்திடநி ராசையாம்—வாசியே
ஒய்ந்துற்ற வாசைபோ லோசொன்ன வம்பிகையே
ஆய்ந்துற்ற வத்துவித மாம்.

6. நாயகியைச் சேர்ந்ததோர் நாயகன் றன்மன
நாயகியின் றன்மயமா நாஸ்திவெதும்—ஆயதுபோ
லுன்னு யகன்பாலே யோசொன்ன வம்பிகையே
நின்றார் சிவானந்த நேர்.

7. இறக்கு மவத்தையைக் கண்டாரிறந்தா
ரிறக்குமென் கண்டாரிங் கில்லை—பிறக்குமோ
யுண்டென்பா ரெங்ஙனம் ஓசொன்ன வம்பிகையே
விண்டவரே வேந்தம[illegible]யார்.

8. அடியார் செருக்கே செருக்கா மனந்தங்
தடியார் செருக்கோ தரிக்கா—மடியாம
லுற்ற சிறுவனவ னோசொன்ன வம்பிகையே
பெற்றிலான் பேரானந்தம்.

9. அத்துவிதஞ் சொன்னோன் றுவிதமகற்றிலே
னத்துவிதச் சேர்க்கைத் துவிதமா—மத்துவித
முண்டான் றுவிதமிலா னோசொன்ன வம்பிகையே
உண்டாற் குறையுமுண்டோ.

"தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ யோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ போகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்நிலை சொல்வதெவ்வாறே."

—திருமந்திரம்.

10. மதுவுண் வரிசுகமோ வார்தேன் குடிசுகமோ
அதிதிவ்ய சேய்முத்த மதுவோ—பதிசுகம்
ஒப்பிடவொன் றில்லையே ஓசொன்ன வம்பிகையே
செப்பருஞ்சி வானந்தஞ் சேர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தத்தேன்

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தாந்தத் தேனமுது.

ஹரன் (சிவலிங்கம்) சிருட்டித்தார்.

(1)	(2)	(3)	(4)
காயம்	வாக்கு	மனம்	மனிதன் (ஆன்மா)

இருவினையனுபவத்திற் கருமநுகர்ச்சி முடிந்தபின் கழற்றி ஹரனுக்குத் தத்தம்.

எதனாற் செய்தல்.

(1)	(2)	(3)	(4)
சரியை-ஆல்	கிரியை-ஆல்	யோகத்தால்	ஞானத்தால்

எப்படி தத்தஞ் செய்தல்.

(1)	(2)	(3)	(4)
தாதமார்க்கம்	புத்திரமார்க்கம்	சகமார்க்கம்	சன்மார்க்கம்

இச்சாதனங்களின் தனித்தனிப்பயன்.

(1) சாலோகபத முத்தி

(2) சாமீபபதமுத்தி

(3) சாரூபபதமுத்தி

(4) சாயுச்சியபரமுத்தி.

(கங்காதரன்.)

*குறிப்பு:— இலிங்கம் (இலிம்+கம்).

'இலயம்' 'தோற்றம்' இவ்விரண்டு செயல்களாலே பிரபஞ்ச சாதனம் நடத்தப்படுவதாலும், அவ்விரண்டு செயல்களை (சத்தியங்களை) யுடையவனென்னும் பெயர் இலிம் (இலயம்)+கம் (தோற்றம்). லிங்கம் (லிம்+கம்) என்பது ஹரனுக்குரிய திருநாமமாம். இலயத்திலிருந்து தோற்றமாகும் ஒவ்வொரு காட்சிப் பொருளும் பரசிவனிச்சாவாணையால் பிண்டரூபமாயாரம்பிப்பதால் அந்த ஹரன்றனிச்சாசத்தி சேட்டித்தலாலான அந்த பிண்ட ரூபமே அவன் கருணைப்பிரவாகத்தைக் காட்டும் லிங்கவடிவாகும். இதினின்று 24 மூர்த்தங்கள் ஆயின. மேலே 2, 3, பக்கங்களைப்பார்க்கவும். இவ்விருபத்தைந்து மூர்த்தங்களும் பரசிவன்றன் கருணைப்பிரவாகமானது கடந்து மேற்செல்லும் 25 முக்கிய அணைகளையொக்கும்.

I. " தாதமார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன்றன் கோயிற்
றலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ்சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதிறு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் டாலடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியை செய்வோ ரீசனுலகிருப்பர் ".

2. " புத்திரமார்க்கம்புகுவிற் புதியவிரைப் போது
புகை யொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண்டைந்து
சுத்தியொடாதா சனமூர்த்தி மூர்த்தி மானுஞ்
சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினா லருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
பரிவினொடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று வோர்க
ணின்மலனா ரருகிருப்பர் நினையுங் காலே.

3. " சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்தவளி யிரண்டுஞ்
சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க ளுணர்ந்தங்
கணைந்துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க மமுதுடல முட்டத் தேக்கி
முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்றும்
உழத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர் "

4. " சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனாம் பெற்றி ஞானப்
பெருமை யுடையோர்சிவனைப் பெறுவர் காணே ".

(சிவஞான சித்தியார் சுபட்சம்-8-வது சூத்திரம்பாடல்கள் 19, 20, 21, 22.)

திருச்சிற்றம்பலம்

மனம் அன்பாக மாறல்.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

(தமிழாகமம்).

1. "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந்
தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் [illegible]ணி
யோமெனு மோசையி னுள்ளே யுறைவதோர்
தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாறே."

குறிப்பு:—'இவை கடிந்து'-இவைகளை (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) ஒருவன் இல்லறத்தாற்றான் கடிந்து வெல்லவேண்டும். இவை கடிந்தபின்னர்தான் அவன் முப்பற்றையுந் துறந்த துறவறத்தானாகின்றான். இச்செனனத்திற்றுறவியாயுற்றவன் முன்னிட்ட சென்மத்தில் அல்லது சென்மங்களில் இல்லறத்திருந்து காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவை கடிந்தவனாயிருந்திருக்கவேண்டும். இவை மூன்றுமே குரோதாதியாறு குணங்களாம்; அனந்த விகார குணங்களுமாகும். [14, 20 பக்கங்கள் பார்க்க].

2. "அறிவு மடக்கமு மன்பு முடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளன்
குறியுங் குணமுங் குறைகழ னீங்கா
நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தோணி யாமே."

குறிப்பு:—'நீர்த்தோணியாமே' யென்பது இவ்வாறு சிவயோக ஞானானுபவத்தழுந்திய சிவஞானிகட்கு மதிமண்டலத்தெதிர் நீர்கண்டு பிரணவநாதத்தோடு சிவபரஞ்சுடரின்றிருவடிகளை யத்துவிதமாய்க் கலக்குஞ் சாயுச்சிய பர முத்தியைப் பரசிவநாதன் கொடுத்தருள்வான் என்பதே.

மேற்கூறியபடி (12-வது பக்கத்தில்) அன்பர் பக்குவமாயினரா வென்று 'சிவபிரான்' சோதித்தலே அவர் திரோபவக் கிருத்தியம்.

சோதித்தல்' என்றால் அவர் தான் தெரிந்துகொள்ள சோதித்தலன்று. அன்பரைச் சாதனத்திலழுத்தி யன்பரை வாதிக்கு முப்பற்றையுஞ் சேதித்தலே 'சோதித்த' லாகும்.

மனம்

(1)	(2)	(3)
மயக்கம்	வெகுளி	காமம்
திரிந்து	திரிந்து	திரிந்து
(1) அறிவு	(2) அடக்கம்	(3) அன்பு (சிவம்)
ஆகி	ஆகி	ஆகி
(1) ஹரனே முடிந்த தாரகம் என்னுங் 'குறி' யுணர்ந்து, அசுத்தாவத்தையில், அக்கருவி கரணச் சேட்டையொடுங்கிய சிவயோக நிலையில்	(2) 'கொல்லாமை' முதலிய சத்துவ 'குணம்' பூண்டு ஜீவகாருண்ணியத் திருத்தொண்டராய்	(3) அரன்றன் றண்ணருளால் அவன்றன் 'குரைகழற்பால் அன்பு பூண்டு தேகமுள்ளளவும் (சுத்தாவத்தையில் கருவி கரணச் சேட்டையுள்ளளவும்) 'மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்' வாயிலாக ஆனந்திக்கச் செய்வதாகும்.

(1) "ஆனந்தமான நின்னை யன்றி யொன்றையுன்னாத
மோனந்த மியேற்கு முத்தி பராபரமே."

(2) "ஆதலி னெனக்கினிச் சரியை யாதிகள் போதும்" என்ற என்னுடைய ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகளின் திருவாக்குகளே தாரக சாதனம்.

சித்தாந்தத் தேனமுது

முற்றிற்று.

நூற்பயன்.

சித்தாந்தத் தேனும்பின் றேனமுது மோர்ந்திட
முத்தாந்த மார்க்கமே முன்னிற்கு—முத்தாந்த
மோங்குபொருட் செல்வமு மோங்குகலைச் செல்வமு
மோங்குதத்வ ஞானமுமோங் கும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அட்டவணை.

1. மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் இன்னதென்பது. மூன்றும் இன்றியமையாதவை என்பது எப்படி? 'மூர்த்தி' என்பதின் சுருதி யுக்தி யனுபவமிவைக்குச் சம்மதமான தத்துவஞான நிச்சய முடிவான தாற்பரியம் இன்னதென்பது. 2, 3, 26 (பக்கம்).

2. மூர்த்தியின் அர்த்தம் (லிங்கமுதலிய 25-மூர்த்திகளின் உள்ளர்த்தம்) அவைகள் அவசியமென்பது. 26.

3. இவ்வுலகத்துக்கும் ஜீவகோடிகளின் றேகங்களுக்கும் எவுதற் கர்த்தா ஒருவனுண்டு என்பது; அவன் யார்? 4. 7.

19

4. எரியுருவனே தேவ தேவன். 7-9 10;.

5. அக்கினியின் பெருமை, சிறப்பு, அக்கினிக்குக் கருத்தா யார் என்பது. 7.

6. ஸ்ரீ நாராயணரின் பெருமை. 2, (7, 9, மூர்த்தங்கள்), 13.
7. சரியையாதிகள் எவை என்பது. 25, 26.
8. திருத்தொண்டர் எத்தன்மையோர் என்பது. 6, 11.

9. திருத்தொண்டரை யென கடவுள் சோதிக்கிறார் என்பது; இருந்தும் அவரறியாத தொன்றுமில்லை யென்பதின் பொருத்தம். [12, 29.]
10. 'சிவ' எனுந் திருநாமத்தின் அர்த்த விசேடம். 22.
11. மூன்றுவிதப்பற்று (ஈஷணாத்திரயம்.) 12.
12. அன்பால்தான் முத்தியென்பது. 13.
13. அன்பர்நிலை-தன்மை. 17.
14. தத்துவங்கள் 36-இன்னவை என்பது. அவைகளின் பதங்களுக்கும் வரிசைக் கிரமத்துக்கும் அர்த்தம்-காரணம். 18, 20.

15. 'அனாதி' என்பதின் அர்த்தம். 5.
16. மனம், வாக்கு, காயம் இவைகளுக்கும் (காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவைகளுக்கும்) மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் இவைகளுக்கும் சம்பந்தங்கள், கருத்துகள் இன்னவை என்பது. 14, 15.

17. 'அகங்கார தத்துவம்' பயன். 19.
18. உலகத்தில் பிறக்குங் குழந்தைகள் எல்லாம் அழுவானேனென்பதற்கு விடை. 21.

19. 'புறச்சமயம்' 14. (வேதாந்தம்) 'அகச்சமயம்' 15. (சித்தாந்தம்)
20. சுந்தரமூர்த்தியின் தெய்வத்தன்மை. 13.
21. இல்லறத்தால்-துறவறம்—துறவறத்தால்-அன்பு. 14, 17.
22 சித்தாந்தத்தேன் அமுது. 25.

23. 'அத்துவிதம்' என்பதின் அனுபவ அர்த்தம் என்ன என்பது. 23, 24.

24. ஜீவகோடிகளின் கதியேற்றம் (Evolutional progress).

25. ஜீவன் முத்தர் உண்மை நிலை. 17. [13, 14.]

26. சரியை கிரியை யோகம் இவைகள் கடந்து ஞான பாதமென்பது. 25, 26.

27. கடந்த ஞானிகளுக்கு [illegible]து ஜீவன் முத்தர்க்குத் தேகமுள்ளளவுங் கதி[illegible]ரனடியாராலயம். (மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம்) 29.

28. பரமுத்தி நிலை. 26.

29. மனம் அன்பாக மாறல் எப்படியென்பது. 28.

30. மோனமே முத்தி தரும் எனல். 29.

31. மோனமென்பது ஞானவரம்பு; சிவஞானயோகமே மோனம். 29.

32. சிவலிங்கம் என்பதின் அனுபவக்கருத்து. 22, 26.

அரும்பதப் பொருள்.

அ

அகச்சமயம் ஆறு (சித்தியாரிற் பார்க்க) 15. [பக்கம்].

அரன் (ஹரன்) 6. அரு[illegible]ன் 14.

அவம்-சிவந்தவிர்ந்த எதும் அசத்து எனல் [illegible].

அறத்துறை-இல்லறத்துறையாற் காணுந் து[illegible]வறத்துறை. 15.

அன்பு-(அல்+பு)-அல்—அல்ல, பு—புமான் என்பதின் கடைக்குறை. ல் எழுத்து ற் ஆகி ன் ஆயிற்று. அன்+பு—அன்பு=நான் 'புமான் அல்ல', அதாவது, நான் ஆன்ம (புமான்—புருஷன்) தத்துவத்தன்மையனல்ல. அத்தன்மையையிழந்து சிவத்தன்மைய 'டைவேன்' 'அடைவேன்' என 'சிவமாயமர்ந்திருத்தல்'—"அன்பே சிவமாயமர்ந்திருப்பாரே" என்ற 'திருமந்திர' ப்படியாம். 13.

ஆ

ஆக்கம்-நித்திய சிவானந்தப் பெருக்கம். 22.

ஆறுதல்-அடங்கித் திருப்தியுறல். 2.

ஆன்மா-ஆத்மா, ஜீவன். 14.

ஆன்-பசு. 15.

ஆயனநந்தி-தெரியும்நந்தி (மூர்த்தி) (ஆய்தல்-தெரிதல்). 16.

ஆர்த்தவம்-மலர், புட்பம். 15.

ஆற்ற-(ஆணவக்கொதிப்பை) ஆற்ற. 17.

இ

இரத்தல்-கெஞ்சல். 21.

இலயம்-இலயப்படுத்தல் (அழித்தல்). 26.

உ

உக்ரன், உக்கிரன்-சோதியன், சிவன் (உக்கம்-ஒளி). 9.

உன்னல்-நினைந்து வருந்தல். 21.

உழத்தல் உழந்தவர்-வருந்திப் பழகினவர். 27.

ஊ

ஊளன்கன்றல்-ரூபப்பட்டு (சகளமாய்). 15.

ஏ

ஏமம்-பேரின்ப உன்மத்த நிலை (சிவானந்தபோதை). 28.
ஏய்ந்த-பொருந்திய. 17.

ஒ

ஒல்லையே-சீக்கிரத்தில் (நொடியில்). 8.
ஒன்று-பொருந்தாத, பொருத்தமில்லாத. 8.

ஓ

ஓர்ந்தி[illegible]-உ[illegible]ளபடியுணர. 30.

க

கட்டுரையில்-கட்டிப்பேசுந்திறத்தில். 20.
கதி-பண்படுசோபானம்; யோனிவிர்த்திகள். 15.
காயன-பிரகாசமுள்ள (காய்வு-பிரகாசம்). 16.
கும்பிடு-வணங்குகை, கூடுமுபாயம்; சிவயோகசித்தி. “ஏகனாகியிறைபணி நிற்க”. 17.
கூறு-பகுதி. 21.
கூடம்-மாயை; மாயாதேகம். 23.
கோல-இடங்கொள்ள, (பூரிப்புற). 23.

ச

சமைத்து-செய்துசாத்தி. 26.
சயம்பு (சம்பு)-விட்டுணு, சிவன். 16.
சரியை-சிவசரியை (சரிசெய்தல், ஒப்பநடத்தல்). 4,
சருவ-எல்லாத்தையுமழித்து (தத்துவங்களை) இளைப்பாற்றவல்ல. 19.
சுத்தி-அசுத்தநிலையினின்று மீளல். 16.
சேயன-தூரமான (சேய்மை-தூரம்). 16.
சேதித்தல்-அறுத்தல். 29.
சோதித்தல்-(28).

ஞ

ஞானஞேயஞாதிருவு-அறிவு அறிபொருள் அறிபவன். 27.

த

தத்துவம்-36 தத்துவம். 18.
தத்துவன்-தத்துவத்தைச் சேட்டிக்கவல்ல எரியுருவன். 18.
தயல்-அசைவு. 11.
தாமம்-சுகம்; நின்மலானந்தம். 28.

திருத்தொண்டு-பணிசெய்தல், அதாவது சிவயோகஞானத்தால் சிவபிரானை நன்குணர்ந்து அவனுக்கடிமை செய்வது. சிவன் முத்தரானபிறகுதேகச்சேட்டையுள்ளளவும் 'ஆலயந்தொழுவது சாலவுநன்று' என்பனிதக் கைப்பிடித்தொழுகல். 13.
தினம்-பொழுது 20.
துரிசு-குற்றம்; துன்பவார்த்தை. 17.
தேகம்-தூலதேகம், சூக்குமதேகம், காரண (கரண) தேகம். 17.
தொண்டர்கள்-சதா திருத்தொண்டு புரிந்து நின்றவர்கள். 13.

ந

நந்தி-இத்திருநாமம் பரசிவன்றன் அருமைத்திருநாமம். நந்தல், நந்துதல்— அழித்தல், ஆக்கல், காத்தல். இம்முத்தொழிற்குமுதல்வன் 'நந்தி'-சிவன். 15.
நல்கிட்டு-விரும்பி. 10.
நாராயணர்-அக்கினியிற்றோன்றினவர், அதாவது, சிவபரஞ்சுடரிற்றோன்றிய 'சிவசத்தி'. 13.
நாஸ்தி-இல்லையாகும். 24.
நீடுவர்-நிலைத்திருப்பர் (உள்ளேதங்கும்). 23.
நுகர்ச்சி-புசித்தல். 25.
நைய-(பாசம்) நசித்துப்போக. 8.

ப

பகுதி-சுபாவம்; சொரூபம். 4.
பந்தம்-தேகக்கட்டு. 3.
பரானந்தர்-அகண்டாகார அத்துவித (பிரியாத) ஆனந்தநிலையர். 17,
பரிபாகம்-மலபரிபாகம் (இருவினையொப்பு). 5.
பிரானவன்-எப்பொருட்கும் பிரியாத இறைவன். 8.
புத்-நரகம் 23.
புளகம்-மகிழ்ச்சியால் மயிர் சிலிர்த்தல். 16.
புருஷன்-புரி + சேதி. தேகத்தில் (புரி) உள்ளவன் (சேதி). 18.
புல்கி-அமைதல்; பொருந்தல். 20.
புனிதன்-சிவமூர்த்தி. 26.
பூட்டி-ஆக்கி. 20.
பெற்றி-தன்மை. 27.
பேணும்-பெருக்கமும். 17.

பேணி-விரும்பி. 5.
பேயளித்த-பேய்த்தன்மைய. 23.
பொரி-(குஞ்சு) பொரி. 22.
பொற்போதம்-பொலிந்த சிவஞானபோதம். 16.

ம

மங்கையர்-கலைமகள். 23.
மாயாவாதி-[பதி], மாயையில்லையென வாதிப்பவன். 14.
மானம்-அகங்காரச் செருக்கு. 19.
மிருதி-தருமநூல். 15.
மிளிரும்-அகண்டிதமாய்ப் பிரகாசிக்கும் (ஒளிக்கும்). 16.
முட்டுடன்-குறைவுற்றால். 6.
முனைக்கிலா-முனைந்து (எதிர்த்து) வளராது. 12.
முரண்-புராண முரண். புராணத்தில் நகரச்சிறப்பு, நாட்டுச்சிறப்பு சிலதில் கட்டுப்பாடு என்னும் 'முரண்' முரணல்ல. ஏனெனில், அடியார் அல்லது சிவலிங்கமூர்த்தியிருக்கும் நகரம், நாடு மகாகைலாயமாகபாவனை. மகாகைலாயம் அளவிறந்த உன்னதமுடையது. ஆகவே எவ்வளவு சிறப்பு கூறினும் புராணம் கட்டுப்பாடெனல் பொருந்தாது; பூரணமாகாததாகும். 12.
மூர்த்தி-மிருத்துவில் (மூர்த்தி) அதாவது, பிருதிவிதத்துவத்தில் தோன்றும் நிலை. 2.
மேனி-ஆறத்துவாமேனி. 16.

வ

வந்திப்பது-புகழ்ந்து வணங்கல். 16.
வளி-கலை. 27.
வாயன-வழங்குங் கருணையுள்ள (வாய்ப்பு-வளமை). 16.
வாயு-வாயுத்தன்மையான. 20.
வான்கன்று-ஆகாயம். 15.
விண்டவரே-இறக்குநோய் தெரிந்தவரே (பரகாயசித்தியுற்றவரே). 24.
வித்தகமாகிய-ஞானார்த்தமாகிய. 6.
வீறு-பெருமையுடைய. 9.

116994